

Dvacátá druhá neděle v mezidobí (A)

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“ (Mt 16,21-27)

Dnešní evangelium mluví o Petrovi a jeho zmatku. Minulou neděli mluvil Petr pod vlivem Ducha svatého a řekl Pánu Ježíši: „Ty jsi syn živého Boha!“ A Ježíš dodal: „Nezjevila ti to ani tvá krev, ani tvé tělo, ale můj Otec v nebi.“ A možná jen o pár hodin později ho Pán Ježíš nazve satanem a řekne mu: „**Jdi mi z očí, satane!**“ Proč? Pán Ježíš mluvil o čtyřech věcech: Syn člověka jde do Jeruzaléma, tam bude trpět, bude zabit a třetího dne vstane z mrtvých. Když to Petr uslyšel, řekl: „To se ti nikdy nestane!“ ... „Jdi mi z očí, satane!“

My můžeme být naplněni Duchem svatým, z moci Ducha svatého pronášet moudra a veliké věci, ale to neznamená, že to tak bude stále. Petr na chvíli zahlédne holou skutečnost a reaguje slovy plynoucími z jeho srdce, ne z inspirace Duchem svatým. Když hledíme na Pána Ježíše, všechno se mění. Je to jiné, než když se díváme na sebe. **Je důležité stále upírat svůj zrak na Pána Ježíše. Budme pokorní, modleme se, číňme pokání, jinak se nás zmocní d'ábel.** Ať jsme naplněni Duchem svatým sebevíc, jediná minuta nedbalosti nás může zničit. Pak říkáme to, co sami chceme,

a připisujeme to Bohu. Stává se to i lidem, jejichž život se obnoví. Skrze Boží slovo jsou osvíceni Duchem svatým, začnou sloužit Pánu Ježíši a postupně na Něj zapomenou a slouží sobě. Říkají, co sami chtějí, a vkládají to do Božích úst. Z Božích úst to však nevychází, vychází to z jejich ega, z jejich sobeckých motivů. Právě takovým lidem říká Ježíš: „Jdi mi z očí, satane!“

Kým je tady Petr? Je učedníkem. Co je povinností učedníka? Poznat Pána Ježíše, naslouchat Mu a následovat Ho. Petr je učedník. Učedník následuje svého Mistra, Spasitele. V dnešním evangeliu však chce Petr svého Pána vést: „To se Ti nesmí stát! Nesmíš zemřít!“ To je špatně! Místo aby Petr Pána Ježíše následoval, chce ho vést. A Pán říká: „Jdi mi z očí, satane!“ Co to znamená? „**Petře, ty jsi učedník, vrať se na pozici učedníka a nechtěj mě vést! Následuj mě! Dosud jsi mě nepoznal úplně, k mému plnému zjevení dojde až na Kříži. Slyšel jsi o tom, ale nezažil jsi to. Počkej. A následuj mě.**“

V prvním čtení jsme slyšeli, jak Jeremiáš ohlašuje násili a zpusťování. A říká: „V mých kostech je zavřený oheň. Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést.“ Vidíte, Jeremiáš nechce mluvit o Bohu, ale když otevře ústa, mluví jenom o Něm. Když mluví o Bohu, lidé mu nerozumějí. Kdyby o Bohu nemluvil, lidé by ho přijali. Ale Bůh v něm se stal ohněm: „Mluv, mluv o mně,“ říká Hospodin. A jeho život se stal obětí.

Svatý Pavel řekl totéž: „Svá těla nemáme pro sebe.“ Současní lidé chodí do posilovny a pěstují svoje těla, ale svatý Pavel řekl: „**Obětujte své tělo jako živou oběť!**“ Následovat Pána a být učedníkem. A také řekl: „Nenechte se formovat tímto světem – raději se nechte proměňovat obnovou své mysli.“ K tomu dochází na našich exerciciích. Nasloucháním Božímu slovu obnovujeme svou mysl. Biskup Fulton J. Sheen řekl: „**Velikost vaší lásky k nějaké věci nebo k člověku je dána tím, kolik jste toho pro ně schopni obětovat.**“ Je to jako v manželství. Jak si můžete dokázat svou lásku? Prostřednictvím utrpení, které snášíte jeden pro druhého. Ano. Takové utrpení nebolí, je součástí lásky. Takovou lásku měl Pán Ježíš. Byl zraněn, ale necítil bolest. Dotýkáte se rán, ale nebolí. Jak to? Protože jste je přijali s láskou. **Co je přijato v lásce, to nebolí.**

Následujme Pána Ježíše. Nezapomínejme na Něj, aby z našich úst nevycházela ďábelská řeč. Žijme jako učedníci. Nechme se vést Pánem Ježíšem. **Nesnažte se ve své pyše vést Boha. To je hřích dnešní církve.** My chceme Boha vést a říkat Mu, co má dělat. Ne. Nechme se Jím vést. My jsme učedníci. Kdo je to učedník? Ten, kdo se učí. Učedník se učí. Učme se tedy. Každý rok se můžeme na exerciciích něco naučit a následovat Krista.

Modlete se za nás, kněze. Mnozí jsme jako Petr. Po svém vysvěcení jsme učedníky a později Pána Ježíše odsuneme stranou a vedeme se sami. To je hřích. Kéž nás toto Boží slovo promění. Kéž nás Pán Ježíš zahrne svou láskou! **Budme těmi nejlepšími učedníky!** Abychom na konci zaslechli z Božích úst: „Výborně, dobrý a věrný služebníku! Sdílej radost svého pána!“ Modleme se za to.

Homilie P. Anthonyho Saji VC 3. 9. 2023 v Johannisthalu, Německo